

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

13. søndag efter trinitatis

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Jesus er hård og kontant ...

Da rejste en lovkyndig sig og ville sætte Jesus på prøve og spurgte ham: »Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?« Han sagde til ham: »Hvad står der i loven? Hvad læser du dér?« Manden svarede: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind, og din næste som dig selv.« Jesus sagde: »Du har svaret rigtigt. Gør det, så skal du leve.« Men han ville retfærdiggøre sig selv og spurgte Jesus: »Hvem er så min næste?« Jesus svarede og sagde: »En mand var på vej fra Jerusalem ned til Jeriko og faldt i hænderne på røvere. De trak tøjet af ham og slog ham, så gik de og lod ham ligge halvdød. Tilfældigvis kom en præst den samme vej; han så manden, men gik forbi. Det samme gjorde en levit, der kom til stedet; også han så ham og gik forbi. Men en samaritaner, som var på rejse, kom hen til ham, og han fik medynk med ham, da han så ham. Han gik hen og hældte olie og vin i hans sår og forbandt dem, løftede ham op på sit ridedyr og bragte ham til et herberg og sørgede for ham. Næste dag tog han to denarer frem, gav værten dem og sagde: Sørg for ham, og hvad mere du lægger ud, vil jeg betale dig, når jeg kommer tilbage. Hvem af disse tre synes du var en næste for ham, der faldt i røvernes hænder?« Den lovkyndige svarede: »Han, som viste ham barmhjertighed.« Og Jesus sagde: »Gå du hen og gør ligeså!«

Læsning fra Lukasevangeliet kapitel 10 vers 25-37

... men ikke som dem, der kræver straf over Guds fjender

Kristendommen er for blød og vattet! Det er det, som unge danskere siger, når

de har vendt sig fra deres barndomstro til islam. Og de siger, at de i deres nye tro finder kontante krav og leveregler, som fremmer fællesskabsfølelsen. Fællesskabsfølelse hænger tragisk nok ofte sammen med "os mod dem". Verden er lige nu rystet af, hvor det kan føre hen.

Hvad er det, de henviser til, når de kalder Jesu far for blød? Måske en kirkelig forkyndelse, der ensidigt har fortalt om, at du er noget helt særligt i Guds øjne. Det store fokus på mig selv får også Gudsriget til at stoppe ved mig selv. Så glemmer jeg Guds forventninger, kravene og reglerne, som de unge nymuslimer siger. For naturligvis er kristendommen ikke uden krav, hvis vi skal blive i det sprog. Vi ved det godt. Men der kræves ganske rigtigt noget andet end forfølgelse af anderledes troende. Kristendom er det modsatte, kan man sige.

Den Biblekyndige mand i evangeliet vidste, at bogrulle efter bogrulle med Det gamle Testaments skrifter kræver hjælp til den fattige og den fremmede. Alligevel ville han teste Jesus på kravene, og da Jesus samler disse i budene om kærlighed til Gud og til næsten, rykker den Bibelkyndige for alvor. "Hvem er så min næste?" spørger han. Jesus svarer med en lignelse. Herefter må manden selv gøre svaret færdigt: "Han som viste barmhjertighed, han som vi ellers kalder halvhedning, var næste for den tilskadekomne". "Gå du hen og gør ligeså!" sluttede Jesus.

I den formaning ophører al tale om, at kristendommen er vattet. Men det gør også al tale om, at du på Guds vegne skal forfølge dem, der tror anderledes. Du skal være næste, ligesom samaritaneren var næste!

Jesu eksempelfortælling omfatter alle fremmede, alle fattige alle nødstedte. Jesus er fuldstændig klar i mælet. Lær af samaritaneren, siger Jesus. Gå du hen og gør ligeså. Det er kristendom.

Kristendom er, at Jesus fortalte en historie om en mand, som tog det med den fremmede, den fattige og den nødstedte alvorligt. Og så sagde Jesus: Gå du hen og gør ligeså.

Hvis vi ikke gør det, har de unge nymuslimer ret i, at vores trosforståelse er blød og vattet.